

L'ingrés d'aquest fons a l'Arxiu Comarcal permetrà garantir-ne la correcta conservació i també fer-la accessible al públic. FOTO: J. REVILLAS

Baix Ebre

Les famílies Daufig i Piñol cedeixen el seu fons fotogràfic i documental a l'Arxiu

Constitueixen més de 17.000 fotografies de Tortosa des de l'any 1930 al 1970 i documentació i bibliografia de finals del segle XVIII i del segle XIX, com un dietari de la Guerra del Francès

MARINA PALLÀS CATURLA
TORTOSA

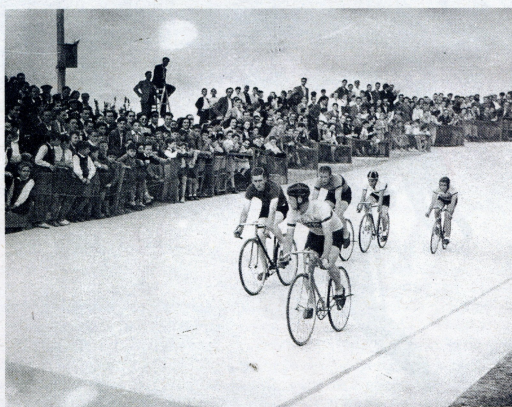
Les famílies Daufig i Piñol han cedit el seu fons fotogràfic i documental a l'Arxiu Comarcal del Baix Ebre, a través d'un contracte de cessió en comodat dels respectius fons entre les famílies titulars, el Consell Comarcal del Baix Ebre i la Generalitat. Els fons constitueixen més de 17.000 fotografies de Tortosa des de l'any 1930 al 1970 i documentació i bibliografia de finals del segle XVIII i del segle XIX.

El president del Consell Comarcal del Baix Ebre, Xavier Faura, ha agraït aquesta acció a les famílies. «Segurament a Tortosa hi ha més famílies en aquesta situació. Dipositar un fons a l'Arxiu és un acte de gran responsabilitat.

Aquesta documentació estarà sempre ben custodiada. Esperem que això pugui engrescar a més famílies que tenen material interessant per seguir enriquint el nostre patrimoni», ha dit.

També el vicepresident i conseller comarcal de Cultura, Francesc Vallespi, ha destacat la voluntat dels propietaris per cedir la documentació a l'Arxiu, un centre cabdal al territori. «Tenim un ample i divers fons a l'Arxiu, com el cedit per l'Ajuntament de Tortosa, que comença al segle XII i es conserven sèries documentals pràcticament íntegres. També tenim el districte notarial que es remonta al segle XIV», ha exemplificat.

«La cultura de la cessió no està molt al dia. En altres països és més freqüent, però aquí és més

Una imatge del velòdrom de Tortosa dels anys 50.

FOTO: FONS DAUFIG / ARXIU COMARCAL DEL BAIX EBRE

excepcional. Hi ha persones que per ignorància no cedeixen fons i la documentació s'acaba malmetent. Hi ha institucions que precisament la seua funció és la salvaguarda d'aquest patrimoni documental», ha explicat també el director de l'Arxiu Comarcal del Baix Ebre, l'historiador Albert Curto.

El fons fotogràfic de José Daufig conté un total de 17.309 arxius (plaques de vidre, negatius, positius, diapositives i postals) i recull l'obra fotogràfica professional de José Daufig Zaporta (pare) i José Daufig Monfort (fill) entre la dècada de 1930 i fins a la dècada de 1970, amb reportatges d'esdeveniments locals i patrimoni de la ciutat. Curto ha incidit en el gran valor que tenen les imatges, especialment les de la immediata postguerra, un moment en què hi havia molt pocs fotògrafs.

L'Arxiu ja ha digitalitzat la gran majoria del fons i els originals romandran en caixes de conservació. Sobre la seua obra els historiadors Albert Curto i Laura Tienda en van publicar el llibre *José Daufig, els retalls d'una postguerra* (Onada Edicions).

La vídua de José Daufig, Josefa

Els experts fan una crida perquè el material que puga estar en mans privades siga cedit

Subirats, ha agraït la tasca de l'Arxiu en la conservació i difusió de tot aquest material. «Penso que avui ell estaria molt content en veure que tot el que va treballar la gent ara ho podrà veure i disfrutar», ha valorat.

Quant al fons documental de la família Piñol, té un abast cronològic que va des de l'any 1813 al 1918, amb un volum de quatre metres lineals de documentació en paper i 20 metres lineals més de documentació bibliogràfica. Hi ha, per exemple, un dietari de la Guerra del Francès, període també amb poca documentació a la ciutat a causa de la revolta de 1854, quan es va cremar molt de material. Aquest fons gira al voltant del patrimoni familiar amb llibres de comptes, d'arrendaments, correspondència, censos i testaments, entre altres.

També Carles Martínez Piñol, que justament de petit va ser client de l'estudi fotogràfic de Daufig com moltes generacions de tortosins, ha explicat que va ser la seua mare la que va preservar el fons de la família. «Jo sols he traspassat la inquietud que tenia la meua mare, que era molt generosa, ja que vaig veure que el material s'estava degradant», ha conclòs.